तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य कृतार्था रघुनन्दन ।
प्रणिपत्य सुराः सर्वे पितामहमपूजयन् ॥ ९ ॥
ते गत्वा पर्वतं राम कैलाशं धातुमण्डितं ।
अग्निं नियोजयामासुः पुत्रार्थं सर्वदेवताः ॥ १० ॥
देवकार्यमिदं देव समाधत्स्व हुताशन ।
शैलपुत्र्यां महातेजो गङ्गायां तेज उत्सृज ॥ ११ ॥
देवतानां प्रतिज्ञाय गङ्गामभ्येत्य पावकः ।
गर्भं धारय वै देवि देवतानामिदं प्रियं ॥ १२ ॥
इत्येतद्वचनं श्रुत्वा दिव्यं रूपमधारयत् ।
. . . . . ॥ १३ ॥
स तस्या महिमां दृष्ट्वा समन्तादवकीर्यत ।
समन्ततस्तु तां देवीमभ्यषिञ्चत पावकः ॥ १४ ॥
सर्वस्रोतांसि पूर्णानि गङ्गाया रघुनन्दन ।
तमुवाच ततो गङ्गा सर्वदेवपुरोहितं ॥ १५ ॥
अशक्ता धारणे देव तेजस्तव समुद्धतं ।
दह्यमानाग्निना तेन संप्रव्यथितचेतना ॥ १६ ॥
अथाब्रवीदिदं गङ्गां सर्वदेवहुताशनः ।
इह हैमवते पादे गर्भोऽयं संनिवेश्यतां ॥ १७ ॥
श्रुत्वा त्वग्निवचो गङ्गा तं गर्भमतिभास्वरं ।
उत्ससर्ज महत् तेजः स्रोतोभ्यो हि तदानघ ॥ १८ ॥

Digitized by Google